

**ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1***

Factors Supporting the role practice of youth council in district Central Area 1

กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 2) เปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย 3) ศึกษาความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กลุ่มตัวอย่างเป็น คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำนวน 264 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ

ผลการวิจัยพบว่า

1. กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มีระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แร่งสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แร่งสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต เรื่อง ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พยอมแย้ม เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

** นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงาน กศน.จังหวัดราชบุรี

2. การปฏิบัติงานตามบทบาทของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามสภาพการพักอาศัย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ได้ร้อยละ 55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the levels of self-esteem, team performance, social support, and the practicing role of youth council in local district central area 1 2) to compare the level of the practicing role of youth council in local district central area 1 as classified by sex, age, educational level, living status and 3) to determine self-esteem, team performance, social support, and the practicing role of youth council in local district central area 1. The sample consisted of 264 derived by cluster random sampling technique. Instruments used to collect data were questionnaires constructed by the researcher. Data were analysed for percentage mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results found that :

1. self-esteem, team performance, social support, and the practicing role of youth council in local district central area 1, were at the high level.

2. The role practice of youth council classified by sex, age, educational level were not statistical difference, while living status was significantly different at .05

3. Social support, team performance predicted the role practice of youth council at the percentage of 55 with statistical significance at .001

บทนำ

เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากการเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีการพัฒนา ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างมาก วัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตและอาจมี การกระทำหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดผลเสียของชีวิตตน และผู้อื่นได้ เนื่องจากขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ชีวิต ขาดทักษะในการตัดสินใจ จากคำกล่าวที่ว่า เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า เยาวชนจึงมีความสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาให้สามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชน และพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง เยาวชนที่กระจายอยู่

ทั่วประเทศ เป็นวัยที่ อยู่ในระหว่างศึกษาเล่าเรียน มีความอยากรู้อยากลอง ดังนั้นพฤติกรรมของเยาวชนจึง ถูกกำหนดแนวทาง หรือถูกล้อมกรอบให้เป็นไปในทิศทางที่ผู้ใหญ่ประสงค์ แต่ในขณะเดียวกันด้วยวัย และ วุฒิภาวะที่เป็นธรรมชาติทุกยุคทุกสมัย ก็มักจะเกิดการต่อต้าน ขัดขืน หรือทำในสิ่งที่ตรงกันข้าม เพราะในวัย นี้มีความต้องการการยอมรับในความคิดของตนเองจากคนรอบข้าง และยังถือได้ว่า เป็นวัยที่สังคม คาดหวังให้เป็นพลังสำคัญที่จะขับเคลื่อนประเทศชาติไปสู่อนาคตข้างหน้า และ ในทางกลับกัน ยังเป็นวัยที่ เสี่ยงต่อการสร้างปัญหาในสังคม

จากมติของที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ครั้งที่ 2/2548 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2548 ได้กำหนดให้ทุกจังหวัดจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนขึ้น และให้ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ประสาน ขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนทั้ง 76 จังหวัด จากสำนักงานงบประมาณ และในปี 2550 ได้มีการบัญญัติกฎหมายพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ.2550 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 13 เมษายน 2551 โดยมีสาระสำคัญ 2 ประการ คือ 1) ให้กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการประชุมสมัชชา “คนทำงานเพื่อเด็กและเยาวชน” ขึ้นปีละ 1 ครั้ง และ 2) บัญญัติให้มี “สภาเด็กและเยาวชน” ขึ้นใน 3 ระดับ คือ สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและ เยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชน ดังกล่าวเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เผยแพร่ทางวิชาการ การศึกษา กีฬา วัฒนธรรม จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ พัฒนาเด็กและเยาวชน ประสานงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการ พัฒนาเด็กและเยาวชนสู่ระดับนโยบาย

จากการก่อเกิดขึ้นของสภาเด็กและเยาวชนและความสำคัญของสภาเด็กและเยาวชนข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษาถึงการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับ อำเภอ เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจตลอดจนแนวทางในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ กลุ่มเยาวชนในสภาเด็กต่อไป

คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วยประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกิน สิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่ง ไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา(แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ.2550 :23)สภาเด็กและเยาวชนอำเภอจะต้องปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางในการ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตอำเภอ และดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ โดยมีพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลอำเภอนั้น ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทน องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

ความภาคภูมิใจในตนเอง มีความสำคัญในการปฏิบัติงานของบุคคลไม่ว่าหน่วยงานหรือสายงานใด เนื่องจากถ้าบุคคลมีความภาคภูมิใจในตนเองแล้ว ก็จะมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง สามารถให้เหตุผลในสิ่งที่ตนเองกระทำได้กระจ่างชัด มั่นใจในการกระทำ จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากถ้าบุคคลมีความภาคภูมิใจความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเองในทางที่ดี มีความเคารพและยอมรับตนเองว่ามีความสำคัญ มีความสามารถและใช้ความสามารถที่มีอยู่กระทำการสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย ยอมรับนับถือตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เคารพในตนและผู้อื่น และมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมาย กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์ มุ่งการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มั่นคงทางจิตใจ มองโลกในแง่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น ก็จะสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

การสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ที่ได้เข้ามาให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ข้อมูลข่าวสาร และให้คำปรึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อีกทั้งแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวก็มีส่วนในการผลักดันให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน มีกำลังใจในการปฏิบัติงานต่อไป

นอกจากนั้น ความสามารถในการทำงานเป็นทีมก็มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่นกัน เนื่องจากถ้าบุคคลมีการมารวมตัวกันทำงานโดยมีเป้าหมายเดียวกัน มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์และช่วยเหลือกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ งานที่ปฏิบัตินั้นก็จะมีผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพราะในการปฏิบัติงานนั้นต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และระหว่างสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนในอำเภอ ระหว่างอำเภอ และสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดด้วย เพื่อให้งานได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้วางเอาไว้ เพราะฉะนั้น คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอจึงต้องให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมเป็นอย่างมาก

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการด้วยกัน เช่น การที่บุคคลได้รับการยกย่องมองเห็นคุณค่าจากบุคคลอื่นที่แวดล้อม รู้สึกว่าตนเป็นผู้ที่มีเกียรติหรือมีชื่อเสียงมีความสำคัญ เป็นที่ยอมรับจะทำให้บุคคลประเมินตนเองในด้านดี เกิดความภาคภูมิใจในตนเองขึ้น บุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงจะมีความรู้สึกที่ดีต่องานในหน้าที่ของตนในทางที่สูงด้วย (ภาวิณี นาวาพานิช 2537:58 , อ้างถึงใน พรสรวง เถาะทะกู 2550:5) การที่บุคคลมีความรู้สึกดีต่อการทำงานย่อมก่อให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น นอกจากนี้พฤติกรรมการทำงานยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานภาครัฐ แรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานภาคเอกชน และแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ทั้งในด้านอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร วัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน จะเป็นปัจจัยสนับสนุนการ

ปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน โดยการสนับสนุนต้องมีประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่สร้างให้เกิดความสับสน

ดังนั้นหากต้องการให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ปฏิบัติงานตามบทบาทได้ดีหรือแสดงถึงพฤติกรรมช่วยเหลือสังคมได้ดั่งนั้น จึงจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาอิทธิพลของความภาคภูมิใจในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และความสามารถในการทำงานเป็นทีม ว่าจะสนับสนุนต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอได้หรือไม่อย่างไร โดยให้กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินตนเองตามแนวทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเสริมสร้างการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ มีขวัญและกำลังใจในการเป็นอาสาสมัครและมีความมุ่งมั่นในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนยิ่งขึ้น เมื่อคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีก็จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนประชาชนในชุมชน/สังคม มีคุณภาพชีวิตที่ดีและก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยสนใจเลือกศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี เนื่องจากจากการที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดเป็น 18 กลุ่มจังหวัด (มติ ครม. 15 ม.ค.51 สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 2551)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ของกรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทของกรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน อำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย
3. เพื่อศึกษาความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและระดับจังหวัด การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1

การดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม จำนวน 6 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความภาคภูมิใจในตนเอง วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับความภาคภูมิใจในตนเองของกรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ในแต่ละข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานเป็นทีมโดยมีข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด โดยมีข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้ดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
2. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
3. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์

ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว โดยมีข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้ดังนี้

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
2. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร
3. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ โดยมีข้อคำถาม จำนวน 28 ข้อ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำนวน 567 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี : 2552)

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการสุ่มอำเภอในแต่ละจังหวัดมา ร้อยละ 50 ของอำเภอทั้งหมด 40 อำเภอ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 อำเภอ จำนวน 264 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงแล้ว ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 ฉบับ และหลังจากรับแบบสอบถามคืนผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 264 ฉบับ ซึ่งคิดเป็น 92.30 %
3. นำข้อมูลทั้ง 264 ฉบับมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อประมวลผลข้อมูลและจัดทำกราฟวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ โดยมีปัจจัยส่วนบุคคล คือ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัยต่างกัน โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' test for all possible comparisons) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่มีเพศ และอายุต่างกัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบ (t-test)
4. การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มาวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 4 ตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ที่ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย
ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	113	42.8
หญิง	151	57.2
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18	194	73.5
18 ปี ขึ้นไป	70	26.5
ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	40	15.2
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	181	68.5
ระดับอุดมศึกษา	43	16.3
สภาพการพักอาศัย		
อยู่กับพ่อแม่	154	58.3
อยู่กับพ่อหรือแม่	62	23.5
อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่	48	18.2
รวม	264	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง คิดเป็น
ร้อยละ 57.2 มีอายุอยู่ในช่วงต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ร้อยละ 73.5 การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ร้อยละ 68.5 รองลงมาคือระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 16.3 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ
15.2 ตามลำดับ สภาพการพักอาศัยส่วนใหญ่อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 58.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลาง
ตอนล่าง 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
ตัวแปรอิสระ			
ความภาคภูมิใจในตนเอง	4.03	.50	มาก
ความสามารถในการทำงานเป็นทีม	4.00	.49	มาก
แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด	3.83	.60	มาก
แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	3.96	.56	มาก
ตัวแปรตาม			
การปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน	3.84	.54	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มีความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, 4.00, 3.83, 3.96$ และ 3.84 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตาม เพศ และอายุ ดังรายละเอียดตารางที่ 4-5

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	113	3.82	.58	-.47
หญิง	151	3.86	.52	

จากตารางที่ 3 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี	194	3.86	.54	1.03
18 ปีขึ้นไป	70	3.78	.54	

จากตารางที่ 4 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอไม่แตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ดังรายละเอียดตามตารางที่ 6 - 8

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าระดับการปฏิบัติงานตาม บทบาททศณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	40	3.77	.55	มาก
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	181	3.88	.53	มาก
ระดับอุดมศึกษา	43	3.76	.58	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามระดับการศึกษามีการปฏิบัติงานตามบทบาททศณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับมากทั้ง 3 กลุ่ม โดยกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีการปฏิบัติงานตามบทบาททศณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมาคือกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 3.77$) และกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาททศณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.75	.37	1.26
ภายในกลุ่ม	261	77.80	.29	
รวม	263	78.56		

จากตารางที่ 6 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาททศณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าระดับการปฏิบัติงานตาม
 บทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตาม
 สภาพการพักอาศัย

สภาพการพักอาศัย	n	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
อยู่กับพ่อแม่	154	3.77	.57	มาก
อยู่กับพ่อหรือแม่	62	3.95	.44	มาก
อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่	48	3.93	.56	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาค
 กลางตอนล่าง 1 ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็ก
 และเยาวชนอำเภออยู่ในระดับมากทั้ง 3 กลุ่ม โดยคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่อยู่กับพ่อหรือ
 แม่ มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมากที่สุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมา
 คือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ ($\bar{X} = 3.93$) และ คณะบริหารสภา
 เด็กและเยาวชนอำเภอที่อยู่กับพ่อแม่ ($\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์การปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ
 ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตามสภาพการพักอาศัย

สภาพการพักอาศัย	n	$\bar{X}$	S.D.	t
อยู่กับพ่อแม่	154	3.77	.57	-2.59*
อยู่กับพ่อหรือแม่/ อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่	110	3.94	.49	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลาง
 ตอนล่าง 1 ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน
 อำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยกรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่/อยู่
 กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกว่า
 กรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.77$ ตามลำดับ)

หมายเหตุ จากการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test of Homogeneity of Variances) ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มสภาพการพักอาศัยใหม่เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ อยู่กับพ่อแม่ อยู่กับพ่อหรือแม่/อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ และทำการวิเคราะห์โดยใช้ t - test ดังตารางที่ 8

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ตัวแปร ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ดังแสดงในตาราง ที่ 9-10

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความภาคภูมิใจในตนเอง (X_1) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน

ตัวแปร	Y	X_1	X_2	X_3	X_4
Y	1.000				
X_1	.495**	1.000			
X_2	.627**	.790**	1.000		
X_3	.480**	.322**	.439**	1.000	
X_4	.711**	.588**	.688**	.545**	1.000

**p<.01

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_1) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) รองลงมาคือ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_1) และ แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) ($r = .711, .627, .495$ และ $.480$) ตามลำดับ

ส่วนความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยกันเอง พบว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) และแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .790, .322$ และ $.588$ ตามลำดับ)

ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) และแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .439$, และ $.688$ ตามลำดับ)

แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .545$)

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปร ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_1) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) และแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน ตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ลำดับของตัวแปร ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสมการ	R	R ²	Adj R ²	R ² change	b	Beta	t
1. X_4	.711	.506	.504	.506	.469	.481	7.790***
2. X_2	.736	.542	.539	.036	.276	.248	4.304***
3. X_3	.742	.550	.545	.008	.098	.109	2.179***
Constant (a) = .507 S.E.=.368 Over all F = 106.040*** Durbin-Watson = 1.682							

*** $p < .001$

จากตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน (Y) ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางครอบครัว (X_4) เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 1 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ได้ร้อยละ 50.6

ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 2 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางครอบครัว (X_4) และความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ได้ร้อยละ 54.2

แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 3 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 โดยแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_4) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (X_2) และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด (X_3) สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ได้ร้อยละ 55

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร ที่นำเข้าสมการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถนำมาเขียนในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

$$\text{ในรูปคะแนนดิบ} \quad Y = .507 + .469 (X_4) + .276 (X_2) + .098 (X_3)$$

$$\text{ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z = .481 (X_4) + .248 (X_2) + .109 (X_3)$$

สรุปผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 151 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 อาศัยอยู่กับพ่อแม่จำนวน 154 คนคิดเป็นร้อยละ 58.3

2. การวิเคราะห์ระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 พบว่า

2.1 กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มีความภาคภูมิใจในตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$)

2.2 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

2.3 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

2.4 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

2.5 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย พบว่า

3.1 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกัน

3.2 กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยกรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่/อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมากกว่ากรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.77$ ตามลำดับ)

4. การวิเคราะห์ตัวแปร ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด และแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 1 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 50.6 ความสามารถในการทำงานเป็นทีม เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 2 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และความสามารถในการทำงานเป็นทีม สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 54.2 แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 3 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 โดยแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 55 สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร ที่นำเข้าสมการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพการพักอาศัย แตกต่างกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 - 4

1.1 เพศ

ผลการศึกษาพบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่ต่างเพศกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแตกต่างกัน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่ากรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนที่ต่างเพศกัน มีการรับรู้ในบทบาทหน้าที่ของการเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในลักษณะใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในแต่ละจังหวัดได้ให้ความเอาใจใส่ และมีการให้ความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติงานของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งการจัดการประชุมประจำเดือนอย่างต่อเนื่อง การอบรมสัมมนา และการศึกษาดูงานก็จัดได้ว่าเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ที่ไม่แตกต่างกันแม้ว่าจะมีเพศที่ต่างกันก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวนานถ เียตสกุล (2550 : 92) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าเพศไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน

1.2 อายุ

ผลการศึกษาพบว่า กรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีอายุแตกต่างกันมีการปฏิบัติงานตามบทบาท คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแตกต่างกัน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนต่างมีการรับรู้ในบทบาทหน้าที่ของการเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในลักษณะใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ของมนุษย์ ในแต่ละจังหวัดได้คัดเลือกเด็กและเยาวชนที่มีลักษณะของการเป็นผู้ที่ใฝ่เรียนใฝ่รู้ อีกทั้งมีจิตอาสา คือเต็มใจที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จึงทำให้การรับรู้และความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทไม่แตกต่างกันแม้ว่าจะมีระดับอายุที่แตกต่างกันก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุพาพร สุภาคติ (2547 : 83) ที่ศึกษาพบว่าอายุของ อสม. ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิสของ อสม. และการศึกษาของ พรสรวง เถาตะกู (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า อายุของ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ไม่แตกต่างกัน

1.3 ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่ากรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแตกต่างกันทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่ากรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน เพราะงานในหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะที่เกิดจากการปฏิบัติตามคำแนะนำของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เองก็ได้ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสรวง เถาตะกู (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ไม่แตกต่างกัน

1.4 สภาพการพักอาศัย

ผลการศึกษาพบว่า กรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแตกต่างกัน โดยกรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่/อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ มีการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมากกว่ากรรมการที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.77$) ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่/อยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่พ่อแม่ จะได้รับอิสระในการตัดสินใจมากกว่าคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ยังคงอยากให้ลูกรักษาระเบียบวินัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ และมักไม่ค่อยให้ลูกมีอิสระมากนัก กล่าวคือ ลูกต้องอยู่ในโอวาท การให้ลูกเป็นศูนย์กลางเพื่อแสดงพฤติกรรมที่เป็นอิสระทั้งการกระทำ และทางความคิดจึงมาจากแนวทางปฏิบัติของพ่อแม่ ดังนั้น การพ่อแม่จึงอยากให้ลูกตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพียงอย่างเดียว

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปร ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 สรุปผลได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 1 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 50.6 อธิบายได้ว่าเมื่อกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมาก ก็จะปฏิบัติตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนมาก ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนต่างก็เป็นผู้ที่ยังอยู่ในวัยเยาว์ แม้จะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถมากเพียงใดแต่แรงสนับสนุนจากครอบครัวก็เป็นตัวผลักดันอันสำคัญที่จะทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทได้ดีเพียงใด ซึ่งเมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า แรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในด้านต่าง ๆ อาทิ คำแนะนำให้บริหารเวลาในการเรียนและการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสมกัน การแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย และเอื้ออาทรด้วยคำพูดและการปฏิบัติอยู่เสมอ การให้กำลังใจต้องเผชิญกับปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน

อย่างไรก็ตามตัวแปรความสามารถในการทำงานเป็นทีม เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 2 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 โดยการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และความสามารถในการทำงานเป็นทีม สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 54.2 อธิบายได้ว่า ถ้าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้รับแรงสนับสนุนจากทางครอบครัวและมีความสามารถในการทำงานเป็นทีมมาก การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนก็จะมาก นั่นเพราะเป็นการปฏิบัติที่ต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจของคณะบริหารทุกคนและทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เพราะการทำงานเป็นทีมมีส่วนทำให้สามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมายและส่งผลกระทบต่อสภาพทางจิตใจและอารมณ์ของผู้ปฏิบัติงาน

แรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 3 สามารถทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 โดยแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอและจังหวัด สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 55

อธิบายได้ว่า เมื่อมีแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และแรงสนับสนุนทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับอำเภอและจังหวัดมาก จะทำให้การปฏิบัติตามบทบาทของกรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนยังมีความต้องการแรงสนับสนุนการทำงานในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เพื่อจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในด้านต่าง ๆ

ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นตัวแปรที่ไม่ถูกคัดเลือกเข้าสมการการทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ แสดงว่า ความภาคภูมิใจในตนเองไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ทั้งนี้เนื่องจากว่า คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอาสาเข้ามาปฏิบัติงานด้วยความสมัครใจโดยไม่ได้ต้องการสิ่งตอบแทนใด ๆ และเล็งเห็นว่าเป็นการสร้างประโยชน์เพื่อสังคม เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และในการปฏิบัติงานต่าง ๆ นั้นจะได้รับมอบหมายงานจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จะเป็นกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันไป ซึ่งจะเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีมในการปฏิบัติงานให้สำเร็จและลุล่วงไปด้วยดีเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นสาเหตุที่ความภาคภูมิใจในตนเองของกรรมการในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

จึงสรุปได้ว่าการส่งเสริมการทำกิจกรรมเพื่อส่วนร่วม หรือกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคมในกลุ่มของเด็กและเยาวชนนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับแรงสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคือแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และความสามารถในการทำงานเป็นทีม ตลอดจนแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาจกล่าวได้ว่าแรงสนับสนุนทางสังคมที่จะช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชนนี้เป็นการเปิดพื้นที่ทางสังคมให้เด็กและเยาวชนได้ร่วมกันคิดร่วมกันวางแผน ร่วมกันทำและร่วมกันรับผิดชอบในผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากการทำงานซึ่งจะส่งผลอย่างมากต่อความภาคภูมิใจในตนเอง และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานหรือกิจกรรมทางสังคมที่ดีและมีประโยชน์ในระยะยาวมากขึ้นเรื่อย ๆ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

พรสรวง เกาตะกู. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ยุพาพร สุภาคดี. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานป้องกันเบื้องต้นเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) ในเขตพื้นที่เสี่ยงโรคเลปโตสไปโรซิส จังหวัดร้อยเอ็ด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ. แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550.

อำนวยนาถ เอียดสกุล. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.